

De kribbe van mijn hart

Het kerstverhaal heeft door de eeuwen heen tot de verbeelding gesproken.

Het verhaal is a.h.w. een eigen leven gaan leiden door de variatie aan betekenissen van het woord kribbe. Daarbij opgeteld zorgt ons voorstellingsvermogen voor een bijna onuitputtelijke bron van kerstvoorstellingen waarin de kribbe centraal staat. Daarentegen heeft Lucas het kerstevangelie heel compact weergegeven: geen woord teveel. Misschien onbedoeld (?) een uitnodiging om ons beter te verdiepen in het kerstevangelie. Ook in deze overdenking is God (de Vader van Jezus) leidend en alles overzienend. De Vader Zelf weet welke weg Jozef en Maria met het Kindeke gaan. Dat weet hij ook van ons, vol van voornemens en verwachtingen. Maar niet ik sta centraal... God staat centraal. Zoals Maria in haar zwangerschap zichzelf afvroeg "hoe zal ik U ontvangen, hoe wilt Gij zijn ontmoet," zo leggen wij onze voornemens en verwachtingen in stille eerbied neer bij God. Wachtend op Gods antwoord.

God is mijn levenslijn en dat is anders dan een alarm- of hulplijntje die wij pas inschakelen wanneer dat nodig blijkt. Als ik mijn levenslijn met God doorsnij, ben ik ten dode opgeschreven. Daarom is een levende relatie met God (*mijn Vader*) alles betekend.

De eerste vraag die opkomt is de vraag hoe het nu kan dat in de vele kerstverhalen Jezus in een stal is geboren terwijl dat (volgens betrouwbare overlevering) in een geboortegrot moet zijn geweest. Werden er door herders wel houten stallen gemaakt en waar haalden zij dan het constructiehout vandaan?

Bij Bethlehem groeien rondom de velden van Efratha wel Jeneverbessen maar bomen voor constructiehout zijn daar moeilijk te vinden. De vijgenboom, walnoot en wilde olijfbom werden in Israël gebruikt als hout voor brandoffers. Het hout van de Taboreik werd gebruikt voor het leerlooien en het Acaciahout moest van de Sinai komen en werd evenals het Cederhout van de Libanon gebruikt voor de bouw van heiligdommen zoals de tabernakel.

Herders leefden in de velden van Efratha en gebruikten de open kalkstenen grotten om daar als het nodig was, luwte te vinden. Door hun nomadisch bestaan waren deze grotten voor iedereen toegankelijk zoals ook David deze heeft gebruikt.

Het is dan ook logisch om uit te gaan van een geboortegrot waarbij de tweede vraag opkomt hoe dan zo'n kribbe er uit heeft gezien. De grondtekst laat de volgende mogelijkheden voorbijkomen:

kribbe, stal, krib, voedselbak, paardenstallen, stalling, stallen, en ommuring of omheining.

Later, in Lukas 13, wordt het woord kribbe door Jezus Zelf gebruikt bij de genezing van de kromgebogen vrouw op de sabbat. Toen het hoofd van de synagoge Jezus daarvoor ter verantwoording riep antwoorde Jezus:

Gij geveinsde, maakt niet een iegelijk van u op den sabbat zijn os of ezel van de kribbe los, en leidt hem heen om te doen drinken? Dit 'losmaken' zien wij in vers 16 terugkomen waar deze kromgebogen vrouw (een dochter van Abraham en door satan al 18 jaar gebonden) werd losgemaakt van deze band en wel op de dag van de sabbat. De os en de ezel waar Jezus op doelde waren gebonden aan de kribbe als aan een omheinde ruimte. (M.a.w.: tijdelijk *gestald*.)

Wat de paddock nu is voor paarden was de kribbe toen voor schapen. In de context van voornoemde is het woord 'kribbe' in sommige Bijbelvertalingen blijven staan.

(Statenvertaling of NBG51)

Hier is de kribbe dus een ommuring van gestapelde stenen zoals dat in de tijd van Jezus werd gedaan. De os en de ezel bleven aan de kribbe gebonden totdat hun eigenaar de dieren van de kribbe had losgemaakt om hun dorst te lessen. (Immers zij moesten wachten totdat de eigenaar het begeerde water had geput uit een bron in de buurt.

Hier werd het hoofd van de synagoge door Jezus in bedekte termen op zijn eigen woorden aangesproken wat betreft het water putten op de sabbat.

De dochter van Abraham (4) uit Lucas 13 bleef aan 'haar kribbe' gebonden totdat Jezus haar na 18 jaar bevrijdde. In deze 18 jaar heeft satan haar steen voor steen gebonden. Zij dorste naar bevrijding, maar de kribbe van haar hart werd te hoog zodat zij steeds meer 'gebogen door het leven ging.' De muur van haar hart was haar tot een gevangenis geworden, zij ging er psychisch aan onderdoor. Wat een wonder van genade dat Jezus in 'haar kribbe' is gekomen als het 'levendmakende water.'

Misschien is er nu wel de opmerking "wat maakt het nu uit hoe wij de kribbe zien, het gaat toch om het Kindeke Jezus?" Dat is ook zo, maar deze overdenking wil ook duidelijk maken hoe ons (schaduw)-beeld naar de toekomst toe vertroebeld kan worden als wij door verkeerde indrukken onszelf laten misleiden. (Hoe verschillend wordt het kerstfeest gevierd?) Een prachtig voorbeeld hoorde ik onlangs in de uitleg hoe de woorden van Jezus "Ja, ik kom spoedig" gelezen moeten worden.

Velen zijn ontmoedigd door deze woorden en hechten daar geen waarde meer aan omdat zij dit al zo vaak hebben gehoord. Maar in de grondtekst is het anders bedoeld. Daar staat een woord waaraan wij het woord 'tacho' hebben ontleend, van tachograaf dat de snelheid van de auto en de rusttijden van de chauffeur registreert.

De grondtekst wil hiermee duidelijk maken dat Jezus spoedig komt wanneer de gebeurtenissen (als tekenen des tijds) elkaar versneld opvolgen. Nu leven wij in een tijd waarin, zo lijkt het, voor "rustpauzes" geen gelegenheid meer geboden wordt. Daarbij opgeteld dat dit nu juist gebeurt in een tijd waarin niemand kan zeggen: "hoe dan?"

Televisie, internet en 'social media' getuigen daar van! Mattheüs schrijft hierover in zijn 'Rede over de laatste dingen'.

Terug naar het kerstevangelie zie wij Jozef en Maria een reis maken van Nazareth naar Bethlehem. In de apocriefe Bijbelboeken worden ook de zonen van Jozefs' eerste vrouw genoemd. Het is een reis van ca. 110-150 km. Zij moesten zich door keizer Augustus laten inschrijven in het (geboorte)register.

Velen legden zulke afstanden te voet af. Om de inschrijving te laten slagen moet Herodes voor het voorjaar hebben gekozen zodat iedereen zich (onbelemmerd door winterse omstandigheden) kon laten inschrijven. De winters zijn overwegend mild, hoewel in de berggebieden sneeuw en kou gedurende de periode november tot en met maart zeker voor kunnen komen. (1)

Het was ook de lammertijd, vele lammetjes werden geboren en later verhandeld als offerdier voor het aanstaande Pesachfeest. Dit feest begint 14 dagen na de eerste volle maan in de eerste maand (Nissan) van het Joodse jaar. Het is een periode (maart/april) net na de winterregens en voor de droge hitte van de komende zomer.

Een kribbe met drinkbakken

Jozef en de hoogzwangere Maria komen in Bethlehem aan. In de stad zelf hebben zij gezocht naar een onderkomen. (Vertaald van het 'kataluma' dat 'vertrek' betekend. Stal en herberg worden in de grondtekst niet genoemd.) Omdat er nergens een plek was om te slapen weken zij uit naar een plaats dat aan de rand van Bethlehem heeft gelegen. (2) Zij vinden de grot en wie daar zelf is geweest weet dat de toegang van deze grot steil naar beneden loopt. Zoals toen gebruikelijk, heeft rond de ingang van de grot een kribbe gelegen; een ommuring van gestapelde stenen. Veel van die kribben zijn destijds gebruikt door herders. Binnen de grot vond de herder luwte en binnen de omheining hadden de schapen hun eigen bescherming. (Stalling.)

Uitgehouden uit de buitenzijde van zo'n kalkstenen grot zijn drinkbakken teruggevonden. Als de herder zijn schapen binnen de kribbe had bijeengebracht konden zij ongestoord drinken. (Volwassen schapen drinken al gauw 10 ltr. per dag.)

Omdat het in de geboortegrot aardedonker was zal de vroedvrouw voor een fakkel gezorgd hebben en de winterregens hebben het nodige water gebracht op het laagst gedeelte van de diepe grot. (Water zoekt het laagste punt.) Verklaringen van bezoekers van de geboortegrot uit ca. 150 na Chr. getuigen van een gevonden komvormige leemlaag. De aanwezigheid van leem wijst op de aanwezigheid van zuiver water. 'Levend water', vol vitaliteit dat op natuurlijke wijze is gefilterd door rotsen, onzuiverheden verwijderend met levens ondersteunende bestanddelen.

In Johannes 7:37-39 spreekt Jezus over levend water zeggende:

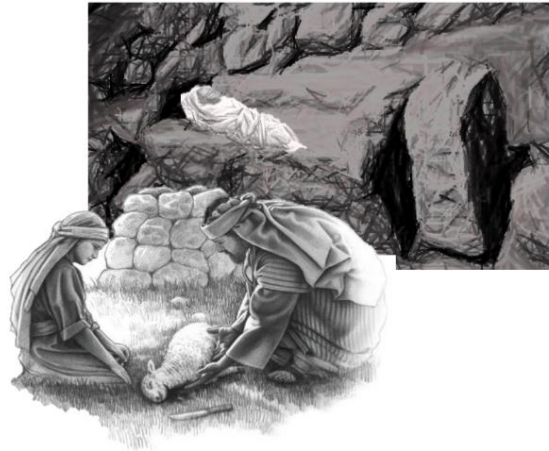
"Laat ieder die dorst heeft tot mij komen en drinken. Wie in Mij geloofd, zoals de Schrift zegt, stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien."

De pasgeboren Jezus, gewonden in doeken ligt daar als het "Levende Water" in het diepste van de grot.

Wat een profeterend beeld naar de toekomst! Het is een schaduwbeeld naar het graf van Jozef van Arimatea. Daar ligt 33 jaar later Jezus in het donker van een grot, in doeken gewonden. Jezus als het Lam Gods voor mij gestorven. Alles wat ik verkeerd heb gedaan is mij vergeven, schoongewassen door Zijn vergoten bloed op Golgotha. De herders vonden het Kindje liggend in de kribbe. (Luk. 2:16) Logische wijze zal dat buiten de grot geweest zijn, immers binnen de grot was het aardedonker. In de grot zelf is een voeder- of drinkbak aangetroffen maar deze kan na de geboorte van Jezus aangebracht zijn. Jezus lag in de kribbe zoals de Naardense Bijbelvertaling dit vanuit het *ánaklinoo* beschrijft met het omhoog leggen of tegenaan liggen. Uitgaande van wat door onderzoekers is aangetoond was dat in een uit kalksteen uitgehouwen drinkbak (5) aan de buitentzijde van de geboortegrot of in één van de drinkbakken van de kribbe (ommuring.)

Duidelijk is dat Maria het 'Kindeke Jezus' heeft 'gestald' voor de herders. De warme liefdesstralen van Zijn Vader zullen de kleine Jezus liefdevol hebben beschenen.

Veel betekenissen van het woord 'kribbe' komen hier samen.

In Mattheüs 2:11 is beschreven dat de wijzen uit het oosten in het huis kwamen en zij het Kind met de moeder vonden, en zij vielen neer en aanbadten het. Blijkbaar hebben Jozef en Maria de geboortegrot verlaten (3) en hebben intrek genomen in een woonhuis van Bethlehem. Hier ontvingen zij kostbare schatten. God zorgt hier opnieuw op wonderbaarlijke wijze voor het gezin. Natuurlijk ontvingen zij deze schatten uit handen van de Drie Wijzen, maar het was God Zelf die in Zijn voorzienigheid daarvoor heeft gezorgd. Jozef werd namelijk in een droom gewaarschuwd voor de boze plannen van Herodes. Daarom vertrok niet veel later het gezin naar Egypte, een reis van 500 km. Volgens overlevering kwamen zij aan bij Aboe Sarga, nu een 4e-eeuwse kerk in Caïro. Zo'n reis maak je niet in winterse omstandigheden, daarom is dit gegeven opnieuw reden om aan te nemen dat Jezus in het voorjaar is geboren. (6+7) Jozef heeft de reis en het verblijf bekostigd dankzij het verkregen goud. Zo konden zij met spoed afreizen richting Egypte, misschien wel met een gehuurd rijtuig. Tijdens de reis of haar verblijf in Egypte heeft Maria de mirre kunnen gebruiken, het heeft een genezende en antiseptische werking. De wierook is een geschenk als eerbetoon aan het Kindeke Jezus waarmee ik deze overdenking op gepaste manier wil eindigen. (7b)

- (1) *Gaius Caesar (de neef van keizer Augustus) reisde samen met zijn rector Quirinius naar Armenië. Hiervan is op 29 januari melding gemaakt in het jaar voor de geboorte van Jezus. Deze Quirinius was stadhouder over Syrië en Judea en moest in deze provincies de volkstelling organiseren.
Dit gebeurde dus na zijn reis naar Armenië en na de organisatie van de volkstelling zelf, inclusief de geboden weerstand daarop.
Voordat de volkstelling door Herodes uitgevoerd kon worden zal het voorjaar geweest zijn, een tijdstip waarin het reizen vergemakkelijkt werd door gunstiger weersomstandigheden*
- (2) *De vroegste vermelding (bron: kerstgeschiedenis.nl/geboorteverhaal) van de plaats waar Jezus geboren zou zijn, is van Justinus Martyr.
Hij leefde 100/114-165 na Chr. en is geboren in Flavia Neapolis in Samaria, het huidige Nablus. Hij was van heidense komaf en werd christen toen hij 30 jaar was. Omstreeks 150 schreef hij dat pelgrims de grot bezochten en verder: 'Maar toen het Kind in Bethlehem geboren werd, omdat Jozef in dat dorp geen onderdak kon vinden, nam hij zijn intrek in een bepaalde grot bij het dorp.' Hij maakt ook melding van de kribbe.
Het woord 'bepaalde' heeft een diepere betekenis: door Gods' Geest zijn Jozef en Maria geleid naar wat nu bekend staat als de geboortegrot. De Heere bepaald, Hij is al voorzienend.*
- (3) *Ca. 350 na Chr. is over de geboortegrot een geboortekerk gebouwd waarbij in de marmeren vloer een 14-puntige ster is geplaatst. Deze ster staat symbool voor het geslachtsregister van Jezus, 14 generaties naar Jakob, 14 naar David en 14 generaties naar Jezus. Onderzoekers kwalificeren deze plaats als redelijk tot goed betrouwbaar als zijnde de geboorteplaats van Jezus. Alexander de Grote zal niet zomaar een kostbare basiliek (ingewijd op 31 mei 339) op die plaats hebben laten bouwen!*
- (4) *Een voorstelling, die in welke hoedanigheid dan ook, tot de verbeelding spreekt. Het roept het beeld op van Abraham die zijn zoon Isaäk ten offer 'stalde'. Jezus plaatsvervangend als het 'Lam Gods' om mij 'los te maken' van de kribbe van mijn hart. Zicht op bevrijding!*
- (5) *Het ligt voor de hand om hier te spreken over drinkbakken en niet over voeder- of broodbakken. De herder kwam terug van het veld waar de schapen de hele dag hebben kunnen grazen waarna zij slechts behoefte hadden aan water. De kribbe lag meestal op loopafstand van een waterput.*
- (6) *Als Jezus net voor het naderende Pesachfeest is geboren, dus nog voor de maand Nissan (dat op onze kalender in de periode 15 maart - 15 april valt), dan kreeg Maria in juni van het jaar daarvoor van de engel Gabriel te horen dat zij zwanger zou worden. Toen Maria het blijde nieuws van haar zwangerschap met Elisabeth deelde, immers Elisabeth verwelkomde haar met de woorden 'de moeder van mijn Heer,' was Elisabeth zelf al in haar 6e maand.*

De boodschapper van God, een engel "staande ter rechter zijde van het reuk-offeraltaar," vertelde (teruggerekend) medio december dat Zacharia vader zou worden en dat zijn zoon 'Johannes' genoemd zou worden.

In deze periode werd het Chanoeka gevierd. Dit feest staat ook wel bekend als 'het feest van de lichtjes' of inwijdingsfeest. Het feest duurt acht dagen, ter nagedachtenis aan het 'oliewonder' in de Tweede Tempel van Jeruzalem in 164 v.Chr. Het verwijst op schitterende wijze naar wat Zacharias heeft geprofeteerd net na de geboorte van zijn pasgeboren kind Johannes, hieruit zijn de verzen 76-78 geciteerd:

"En gij, kind, zult een profeet des Allerhoogsten heten; want gij zult uitgaan voor het aangezicht des Heren, om zijn wegen te bereiden, om aan zijn volk te geven kennis van heil in de vergeving hunner zonden, door de innerlijke barmhartigheid van onze God, waarmede de Opgang uit de hoogte naar ons zal omzien, om hen te beschijnen, die gezeten zijn in duisternis en schaduw des doods, om onze voeten te richten op de weg des vredes."

-Het lichtfeest om de inwijding van de tempel te vieren valt wonderlijk mooi samen met de inwijding (de boodschap) van de engel dat Johannes voorbereider zou zijn van 'het Licht van de wereld.' (Joh. 8:12-20)

- (7) *Een andere aanwijzing voor Jezus geboortedag vinden wij in Lucas 2:40-43: Het kind groeide op en werd krachtig, en het werd vervuld met wijsheid, en de genade Gods was op Hem. En zijn ouders reisden elk jaar naar Jeruzalem, op het Paasfeest. En toen Hij twaalf jaar was geworden en zij, zoals dit bij het feest gebruikelijk was, optrokken, en de feestdagen voleindigd hadden, bleef het kind Jezus bij hun terugreis te Jeruzalem achter, en zijn ouders bemerkten het niet. Uit het Grieks staat er: "En toen Hij twaalf jaren werd."*

- (7b) Opmerking over het reukofferaltaar:

Elke ochtend en elke avond moesten de Israëlieten een reukoffer brengen aan God. Dat gebeurde op het speciale reukofferaltaar dat beschreven wordt in Exodus 30. Het reukoffer bestond uit verschillende soorten hars en wierook. Daar werd zout doorheen gemengd, als teken van de zuiverheid en heiligheid van het mengsel. Zacharias kreeg tijdens het brengen van zo'n reukoffer van een engel te horen dat Elisabeth zwanger zou worden. Deze priesterdienst was Zacharias per lot toegevoegd. (Lucas 1:8-9) N.B.: Het reukofferaltaar was een ander altaar dan bijvoorbeeld het zondofferaltaar waarop éénmaal per jaar het verzoenoffer gebracht werd en allerheiligst was voor de Here! Het zondoffer werd niet op het reukofferaltaar gebracht!

- (7c) Lichtfeest:

In de tweede eeuw voor Christus mochten joden jarenlang hun geloof niet uitoefenen. Maar ze kwamen in opstand en namen hun tempel in Jeruzalem weer in gebruik. Bij de 'heropening' was er nog maar een beetje lampenolie om de grote kandelaar in de tempel te laten branden. Door een wonder bleef dat kleine beetje acht dagen licht geven, net lang genoeg om nieuwe olie te maken.

Dit wonder gedenken de joden tegenwoordig met het lichtfeest van Chanoeka. Voor christenen staat het getal 8 voor de volheid der dagen, van nieuw leven, van opstandingsleven. Het bekendste gebruik van Chanoeka is het aansteken van de chanoekia, een speciale negenarmige kandelaar. (Joden hebben meestal ook een kleine menorah in huis die zevenarmig is.) De aansteekkaars brandt het hele feest – acht dagen lang. De overige acht kaarsen worden elke dag aangestoken, tot op de achtste dag alle kaarsen branden.

De Menorah

Tijdens een bezoek aan de Knesset op 20 maart 2009 is de Menorah op foto vastgelegd. De Menorah staande in een park tegenover de Knesset is het symbool van levenskracht. De Menorah is 5 meter hoog en verbeeld in 29 afbeeldingen de geschiedenis van Israël. De Menorah is in 1956 door het Britse parlement geschonken en is gemaakt door Benno Elkan.

Het verlangen naar de Messias verbeeld op de Menorah

Het verlangen naar de Messias en zijn Rijk wordt geboren in de ballingschap. Jeremia, die de ondergang en wegvoering van zijn volk voorziet, wordt treurend afgebeeld. Israël weent aan Babels stromen uit verlangen naar Sion (Ps. 137). In Babel krijgt Ezechiël een visioen over een dal vol uitgedroogde beenderen. In dit visioen wordt hem getoond dat God zijn volk zal doen herleven en naar Jeruzalem zal terugbrengen (Ezech. 37). De messiaanse hoop wordt getekend in mensen die zich in gebed richten op Jeruzalem waarboven de zon stralend opgaat. Na zeventig jaar gaat op Gods tijd zijn belofte van terugkeer in vervulling en krijgt Nehemia, de schenker aan het hof van Artaxerxes I, de opdracht Jeruzalem te herbouwen. Daarbij worden de arbeiders tegengewerkt door de Samaritanen.

De Israëlieten zijn door de eeuwen heen over velerlei wegen teruggekeerd, ook per schip. Zo wordt Jesaja 51:11 afgebeeld, waarbij de 'vrijgekochten des Heren' een schip voor anker leggen en aan wal stappen. Toch gaat de thuiskomst met nog veel strijd gepaard.

Het vredegerijk, zoals Jesaja (Jes. 11:6-9) het in beeld brengt, is er nog niet. Nee, de wolf en schaap gaan ook nu nog niet vreedzaam met elkaar om en een zuigeling kan niet spelen bij het hol van een adder. (Citaat CGK – Kerk & Israël.)

Toekomstbeeld

Wat hebben wij nu aan de wetenschap dat Jezus net voor het Pesachfeest is geboren, waarom is het zo belangrijk om een juiste voorstelling te hebben van de kribbe?

Dit zijn misschien wel de twee belangrijkste argumenten:

1. Het verklaart waarom de geboorte juist aan de herders is bekend gemaakt. (Zie hierna de derde reden.)
2. Het geeft meer perspectief aan onze toekomstverwachting.

Bethlehem ligt op nog geen twee uur lopen van Jeruzalem. Tussen Jeruzalem en Bethlehem liggen de herdersvelden van Efratha. Hier lagen de akkers van Boaz.

Zijn kleinzoon Isai, de vader van David, was werkzaam op de akkers van Bethlehem en weidde daar ook zijn schapen. Jezus is een afstammeling van David middels de adoptie door Jozef, en als bloedverwant via Maria als nakomeling van Davids' zoon Nathan. Dit is de eerste reden waarom Jezus' geboorte eerst aan de herders is bekend gemaakt. Vele lammeren zijn hier geboren en werden destijds verhandeld als offerdieren. Volgens Deuteronomium 18:3 moesten bijvoorbeeld bij het slachten van een rund of schaap de schouder, de wangen en de maag aan de priesters worden gegeven. Hiervan moesten ze leven, want ze hadden geen land.

In Leviticus 1:10 wordt beschreven dat het brandoffer waaronder schapen en lammeren, geheel gaaf moest zijn en van het mannelijk geslacht.

Hierin ligt een tweede reden als verwijzing naar Jezus die Zichzelf als offerdier gegeven heeft, een offerdier zonder gebreken. Petrus verwoorde dit later als onberispelijk en volmaakt. (Zoals Jezus ook in het Levende Woord tot ons komt.)

Dit volmaakte Lam is de derde reden waarom Jezus als eerste getoond is aan de herders van Efratha, want hierin schuilt een groot wonder. De schapen en lammeren die door de herders als offerdieren zijn aangeboden zijn als offer nooit genoeg om ons te verlossen van onze zonden, zoals geen enkel ander offer dat ooit zou kunnen doen! Daarom werd het Lam Gods juist aan deze herders getoond, '*gestald*' aan de kribbe. Het is een 'vergelijking' die zijn fundament vindt in het Pesachfeest zoals dat in Hebrreeën 10:5-7 is verwoord:

Daarom zegt Hij bij zijn komst in de wereld: Slachtoffer en offergave hebt Gij niet gewild, maar Gij hebt Mij een lichaam bereid; in brandoffers en zondoffers hebt Gij geen welbehagen gehad. Toen zeide Ik: zie, hier ben Ik – in de boekrol staat van Mij geschreven – om uw wil, o God, te doen.

Johannes verwijst naar Jezus als 'het Lam Gods.' (Joh. 1:29+39) In deze samenstelling zijn de woorden 'het Lam Gods' in het Nieuwe Testament uniek.

Het zijn woorden waarvan zijn vader Zacharias al in zijn lofzang profeteerde en a.h.w. door de Heilige Geest 'apart zijn gezet' en wel voor Johannes alleen.

Jezus is als het Lam Gods gekruisigd op Golgotha om ons los te maken van de aardse band met satan. Zoals een dochter van Abraham van deze band is losgemaakt, doet Hij dat ook met ons en wel als 'kinderen van Abraham' (Gen.17:7)

Jezus maakt hier de vergelijking van het gebonden zijn aan de kribbe- met het gebonden zijn aan de muur van ons hart. (Lucas 13:16.)

*Jezus 'gestald' voor de herders in een drinkbak aan de kribbe als levend water. Een verwijzing naar Joh.4:10
"... indien gij wist van de gave Gods en wie het is, die tot u zegt: Geef Mij te drinken, gij zoudt het Hem gevraagd hebben en Hij zou u levend water hebben gegeven."*

Jezus 'gebonden' aan de kribbe om mij te bevrijden van de kribbe van mijn hart.

Het losmaken van de aardse band gebeurt straks letterlijk als wij als 'kinderen Gods,' worden opgenomen, Jezus tegemoet.

(Hdl. 1:11-12 + 1Tess. 4:13-18 + 1Kor.15:51-53 + 2Tess.2:1-12 + Op.4:1 + Marc. 9:1.)

Lieve broeders en zusters: wat een toekomstbeeld!

Ons gebed voor elkaar is dat Jezus ons heeft bevrijd van de kribbe van ons hart zodat ook wij, als Jezus komt, Hem tegemoet mogen gaan in het turquoise van de hemelmachten. Dat hierover ook gesproken worde-

Want wij moeten allen voor de rechterstoel van Christus openbaar worden, opdat een ieder wegdrage wat hij *in zijn lichaam* verricht heeft, naardat hij gedaan heeft, hetzij goed, hetzij kwaad. (2Kor.5:10)

Hier worden wij beoordeeld op hoe wij onze talenten hebben ingezet tot eer van Gods naam om daarna, op overeenkomstig wijze, samen met Jezus te mogen regeren in het 1000-jarige Vrederijk. (1Kor. 6:2)

Zijn voeten zullen te dien dage staan op de Olijfberg, die vóór Jeruzalem ligt aan de oostzijde; dan zal de Olijfberg middendoor splijten, oostwaarts en westwaarts, tot een zeer groot dal, en de ene helft van de berg zal noordwaarts wijken en de andere helft zuidwaarts; en gij zult de vlucht nemen in het dal mijner bergen, want het dal der bergen zal reiken tot Asel; ja, gij zult de vlucht nemen, zoals gij de vlucht genomen hebt voor de aardbeving in de dagen van Uzzia, de koning van Juda.

En de Here, mijn God, zal komen, alle heiligen met Hem. En op die dag zal er geen kostelijk licht zijn, noch verstijving; ja, het zal één dag zijn – die is bij de Here bekend – geen dag en geen nacht; maar ten tijde van de avond zal er licht wezen.

(Zach. 14: 4-8)

“En de Here, mijn God, zal komen, alle heiligen met Hem.” Alle heiligen zijn degenen die Jezus tegemoet mochten gaan tijdens de Opname en alle martelaren die tijdens de Grote Verdrukking (voor het 1000-jarig Vrederijk) alsnog voor Christus hun leven hebben gelaten.